

Da se spravijo kmetčki pridelki drago v denar, treba je tudi ugodnih prometnih sredstev, dobrih cest in železnic s priličnimi zvezami. Jako potreben železnice je kraj med Poljčanami in Brežicami. Vino, različno sadje, živino, vse to proizvaja ta kraj v obilni meri, a manjka mu železnice, po kateri bi prihajali kupci in izvažali kmetijske proizvode. Sotška železnica mora biti v slovenskoštajerski železniški politiki na prvem mestu! Jako silna je tudi zveza mursko-poljske železnice s progo Pragersko-Čakovec.

Kupčiji s kmetiskimi pridelki bi mnogo koristile tudi vsakoletne razstave gospodarskih pridelkov, živine, orodja itd., ki bi se naj prirejale po okrajih. Pri izobraženih kmetih drugih narodov in drugih dežel je to splošna navada, ki ne služi kmetom toliko v zabavo, ampak v pouk in korist. Presajajmo na naša tla, kar najdemo drugod dobrega!

Za gornjesavinjsko dolino je prava kmetiska zahteva posebnega okrajnega glavarstva za sodne okraje Vransko in Gornjigrad. Sicer je že ustanovljena ekspozitura v Mozirju, a to ravno je najboljši dokaz, da potrebuje Gornja Savinjska dolina posebnega okrajnega glavarstva, kajti ekspozitura je vendar le polovičarska naprava!

Slovenskoštajerski kmetje! To so nekateri načrti, zapisali smo jih za vas, da jih izvedete in uresničite v svoj blagor! Časi so resni, naj bo tudi resno naše delo za ohranitev slovenskega kmetškega stanu!

Politični ogled.

Ljudski shod v Ljubljani. Katoliško-narodna stranka si upa že tudi v Ljubljani prirejati javne, vsem pristopne ljudske shode. Takega je priredila zadnje nedeljo, dne 3. dec. Zbralo se je okoli 3000 ljudi na shodu, govorila sta poslanca dr. Šusteršič in dr. Krek. Ko je hotel govoriti tudi socialdemokrat Linhart, nastal je velikanski vihar. Ljudstvo ga ni pustilo k besedi in nazadnje je predsednik shod razpustil. G. dr. Šusteršič se je spomnil v svojem govoru tudi na osebne napade, ki jih ljubijo njegovi nasprotniki, ter rekel: »Liberalci me obrekujejo, da je meni za gospodstvo v deželi, da delam iz sebičnih namenov. Na tem mestu izjavljam, da sem pripravljen, umakniti se v tistem hipu iz političnega življenja in odložiti vse javne časti, kakor hitro pride ljudstvo do zmage na Kranjskem. (Glasni ugovori: »Ne, mi Vas ne pustimo!«) Meni se gre za pravice ljud-

ker so v Središču dobre, pobožne matere. Tukaj se je posebno zavzemal za družbo »Naše ljube Gospe presv. Srca«, v katero je sprejel nad tisoče udov. S č. g. župnikom Simoničem ga je vezala vez prijateljstva, dokler so bili živi, tu se je tudi seznanil z knjižničarskim kustosom na Dunaju dr. Simoničem, s katerim sta ostala dobra prijatelja do konca. Tu se je jel baviti s homeopatijo ter tem načinom rešil marsikatero za smrt sprevidenega smrtno kose. Imel je ministranta Tineka iz Dogšove hiše, ki mu je k srcu prirastel ter ostal najljubši spominček Središča kot pobožen duhoven, profesor in sedaj župnik na Hrvaškem. Tu je bil tudi mali Ozmeč njegov učenec. Zbolel mu je na smrt. G. katehet Slekovec ga sprevidi, spozna davico, poda mu homeopatične kapljice ter reši otroka materi, sv. cerkvi pa pridnega duhovnika, ki je sedaj tudi že župnik. V počitnicah se je seznanil z nekim mladim bogoslovcem Središčanom, Bedjanič po imenu. Študiral je v Zagrebu, imel nekega izrednega profesorja in g. Slekovec je rad pripovedoval, koliko se je iz dogmatike in moralke naučil od tega dobro podkovane mladega veleuma. Pravil je o njem, da je neki imel srce na desni strani, da je bil izredno pobožen in svet in hranil ja neka pisma Bedjaničeva, katerega je prerano umrlega čislal in ljubil,

stva in prav nič nimam proti temu, če drugi uživajo sadove truda, katerega sem jaz imel.

Rusko-japonska vojska? Napetost med Rusijo in Japonsko še traja zaradi polotoka Koreja naprej. Velesile se trudijo, da bi se spor poravnal mirnim potom in zatrjuje se, da bo imel trud velesil tudi uspeh. Kljub temu se Rusija in Japonska s silovito hitrostjo pripravljata na vojsko. Vojska se lahko vrši na suhem in na morju. Ali Rusija se hoče na vsak način ogniti pomorski vojni, ker bi najbrže podlegla. Japonsko ladijevje je zgrajeno še le zadnjih šest let in je najboljše oboroženo. Obstoji iz 6 linijskih ladij, 6 oklopnih križaric, 6 malih križaric in več manjših ladij. Japonski mornarski častniki so izvežbani po nemškem vzorcu.

Makedonske razmere. Vodje makedonskih vstašev obiskujejo sedaj velika mesta po Evropi ter nabirajo denarnih sredstev za ranjence in za nadaljevanje vojske. Vodja Sarafov se je izjavil proti nekemu pariškemu častniku, da se makedonski ustanek v spomladi zopet prične, istočasno pa se bo tudi pričel ustanek v Armeniji na azijskih tleh. Tako bo turška vojska morala biti razdeljena. Poleg tega bodeta skoro gotovo stopili na bojno polje tudi Srbija in Bolgarija, avstrijske čete pa že čakajo v Novem Bazarju, da prikorakajo v Staro Srbijo. Sarafov je končal z besedami: »Lepi dnevi nas čakajo, ko skopni sneg.«

Dopisi.

Od Sv. Trojice v Slov. goricah. (»Štajerčeve« laži.) Štajerc je prinesel v 26 številki m. l. podel dopis, v katerem blati našega časti vrednega gosp. župnika in gvardijana P. Nikolaja. Dopis je od kraja do konca lažnjiv. Dopisnik piše, da imamo šestoro očetov frančiškanov in sicer po rodu 5 Kranjcev, oče gvardijan pa je Hrvat. Resnica pa je, da so le trije Kranjci, gvardijan pa so štajerski Slovenec. Dalje piše, da gospod gvardijan vsako nedeljo in praznik pridiga in krščanski nauk razlaga praznim klopem. V čast Trojičanom bodi povedano, da malokje toliko ljudi posluša pridigo in krščanski nauk, kakor pri nas. Prazna klop je pač gotovo tam, kjer bi moral sedeti ti dopisun. Kedaj si pa slišal, da bi gospod gvardijan kleli »Štajercijance« in nemčurje? No, saj ni čuda, ker nemškutarji imajo neki drugači zvrtna ušesa kakor pravi Slovenci, zato tudi drugače slišijo. Kaj pa tebe briga, malopridni dopisun, ako župnik dvakrat pri-

digajo v nedeljo in praznik, da jih blatiš v tem neumnem, budalosti polnem listu, saj vendar župnik stori, kar oni hočejo. Zato bi lahko opustil tvoje pisarjenje! Seveda tega ti tvoja ošabnost in napuhnjena glava ni dopustila. Ti lažnjivi dopisnik lažnjivega »Štajerca« zapomni si, da se boš tudi ti poprej prepričal, ali je res ali ne, kar boš pisal. Tega si tako ne boš zapomnil, ker je znano, da tehtajo možgani nemškutarja 200 gramov manj, kakor zavednega Slovenca. Torej ni čuda, če to pozabiš. Morebiti te je pa pri dopisu luna trkala! No, tedaj te pa pomilujmo. Vi pa, dragi Trojičani, posebno mladeniči in dekleta, ki ste v mladeniški in dekliski družbi, skrbite, da kmalu izgine iz naše lepe župnije ta strupeni ptujski list, kateri blati naše najdražje svetinje, ljubezen do vere in mile naše domovine.

Od Sv. Bolfanka v Slov. gor. (Naša farna cerkev.) Letošnje leto se je končalo in ljudstvo se zahvaljuje Bogu za prejete dobrote. Tako se tudi mi bolfanski farani moramo zahvaliti najpoprej Bogu in potem pa nekaterim darežljivim faranom. Naša cerkev je bila pred 24 leti opustošena in tako rekoč prazna. L. 1880. pa so nam naš rajni g. dr. Jožef Muršec Zivkov, vpokoj. profesor v Gradcu, darovali veliko svoto 4120 K za obok cerkve in za nadstropje nad zakristijo, kjer je lepa shramba za mašno obleko in za cerkveno opravo. Obenem smo tudi dobili nov glavni oltar, za katerega so g. dr. Jožef Muršec darovali 300 K, nove sedeže in v cerkev cementna tla z različnimi barvami. Tisto leto so g. dr. Muršec darovali tu svojo 50letnico mašništva in so nam obenem mil. knezoškoč Jakob Maksimilijan Stepišnik posvetili cerkev in glavni oltar. L. 1885. smo imeli drugo veselje, ker smo postavili nov zvonik in dobili 4 nove zvonove, za katere so nam zopet podarili g. dr. Muršec 2000 K. Nadalje so nam darovali sledeči dobrotniki: lepo podobo prečist. Spočetja Device Marije Janez in Liza Firbas iz Biša; podobo sv. Jožefa Matija Gomilšek iz Biša, sv. Stanislava Marija Gomilšek iz Biša, katerega so nam blagoslovili naš milost. knez in škof dr. Mih. Napotnik. Takrat so obiskali tudi Gomilšekovo hišo. Dalje so darovali: sv. Gero Gerca Šalamun iz Biša, sv. Frančiška Seraf Gerca Klamfar iz Biša, sv. Katarino Siensko pa Katarina Murko iz Biša. L. 1895. pa so nam dali čast. gosp. Jožef Šinko, takratni župnik, celo cerkev lepo in okusno slikati v čast sv. Družini in med tem tudi novi stranski oltar sv. Družine. Naročili so tri nove svetilnice za večno luč, kjer so tudi darovali č. g. Jos. Muršec 200 K. Jož. Peterc pa še drugo novo

kot dragocen spomin. Tudi z bratrancem Bedjaniča, sedajnim ravnateljem Bedjanič se je seznanil. Ta biva sedaj v Mostaru.

V Središču se je tudi g. Slekovec poprijel domače zgodovine. Središčani bi morali dokazati neke pravice, a ne vedo prav kako in kaj. G. Slekovec pa išče in stika in tuhta, slednjič najde staro listino, kjer so zapisane vse pravice trga Središče. To je bilo veselje za njegovo srce, ljubljnim Središčanom pomagati iz zagate. In ker je bil trud z veliko zmago venčan, nagibalo ga je najbrže to, da je začel raziskovati domačo zgodovino, napisal droben zvezček o Krucih (ki je še zdaj v rokopisu) ter do dobra kmalu vedel vso preteklost Središča. Še mi je dobro v spominu, kako je leta 1888 dne 27. avg. pri cesarski 40letnici ob veliki veselici na Gradiču (kraj, kjer je nekoč stal središki grad) g. Slekovec že kot župnik markovski podaval zgodovino središkega trga. Vse je strmelo nad učenostjo in zgovornostjo visokega, tankega gospoda.

Ker je pa zgodovina jednega kraja v tesni zvezi z zgodovino drugih krajev, zato je gosp. Slekovec s svojimi študijami kmalu zabredel v celi labirint, ki se mu je pa kmalu priljubil, ker ga je bil kos njegov bistri duh. In zgodovina domačih krajev in z njimi v zvezi zgodovina vseh slovenskih

pokrajin mu je ostala zvesta spremljevalka ter mu priborila lavorjev venec na nagrobni spomenik.

Središčani pa so ostali g. Slekovcu tako dragi, da jih je smatral kakor svoje domačine, Središče kakor svoj dom. Nekoč se je pošalil pokojni duhovnik Središčan Seinkovič: »G. Slekovec je kanonik središki«; s temi besedami je hotel nekako kazati, kako ljubijo in čislajo tudi tržani svojega nepozabnega gospoda Slekovca.

1. maja 1878. odpotoval je g. Slekovec v Cirkovce na gornje Dravsko polje. Tudi tukaj se je kot pobožni duhovnik, imenitni pridigar in goreč, neutrujen spovednik kmalu priljubil vsem dobrim župljanom; le prekmalu ga je škofova želja odzvala v novo župnijo in gosp. Slekovec se je preselil 17. junija na praznik presv. Jezusovega 1879 k Sv. Marku nižje Ptuja. Bil je tu pri g. župniku Janezu Bezjaku, katerega je čislal in imenoval svetega moža. Sorodni duši sta se kmalu srčno ljubili; g. Slekovec je zasluž v kratkem kot imeniten govornik, njegova spovednica je bila oblegana že od 4. ure zarana, kadarkoli je bil večji praznik in z vnemo je širil tudi tod češčenje naše ljube Gospe presv. Srca.

(Dalje prihodnjič.)

M.

monštranco. Zdaj, preteklo leto 1903, so nam darovali podobo presv. Srca Marijinega Te-rezija Munda v Biševkem vrhu. Potem je darovala Neimenovana čez 200 K za dve novi zastavi, kateri so milostljivi knez in škof ob času sv. birne blagoslovili. Dne 1. listopada, na dan vseh svetnikov pa so nam še blagoslovili čast. g. dekan pri Sv. Lenartu novo podobo našega farnega patrona sv. Bolfanka z dvema angeljema, ki stojita na obeh straneh podobe s svečniki v rokah. Za te podobe sta darovala Alojzij in Marija Murko v Črmlji čez 400 K. Vse te podobe je izrezal in okusno izdelal podobar Leopold Perko pri Sv. Trojici v Sl. gor., katerega vsem toplo priporočamo. Vsem dobrotnikom naše fare pa se tem potom srčno zahvaljujemo. Naj jim bo Večni plačnik v nebesih!

Radenski vrh pri Kapeli. (Čevljar.) Kakor vam je znano, dragi čitatelji, je poročal neki piskrovez o svojem »kšeftu«, zato vam tudi jaz hočem poročati, kaj sem vse doživel med »Štajerčevimi« pristasi. Midva s kapelskim piskrovezom se dobro poznavata. Dogovorila sva se, da bo on tiste ptujske krote rinkel, katere bom jaz poiskal in mu jih naznanil. Vi, bralci »Štajerčevih«, nič se ne jezite čez mene, ker jaz sem priprost človek, bralec »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma« ter hodim za svojim »kšeftom«. Ker se približuje zima, zato grem v Boračovo k Alojziju Mauki. Ta je prebrisan mož, ki rad čita »Štajerca«. Od Mauka stopim k Sreibarju po domače Bogatiču, kjer sem par čevljev zašil. Ko stopim v hišo, kar ostrmim, toliko ptujskega mrčesa sem zagledal. Jezen pobrem »cejak«, ker sem se zbal, da bi me ptujski korondič ne zastrupil. Saj veste, da je strašno strupen. Od tod stopim k Šparavcu. To vam je narodnjak. »Štajerca« ima vedno skritega v telovnikovem žepu. Zato se hitro poslovim od Boračeve ter se podam v Kobiešak in v Radenski vrh. Tukaj obiščem Straklina, kateri je sam čevljar. Njega po letu ni doma. Po letu, gospod urednik, je blizu vas; hodi namreč zidat v Maribor. Po zimi pa čevljarsko dela kakor jaz. Kaj sem zagledal, ko stopim v sobo? Stari Štrakl je sedel pri mizi ter študiral, kako bi se dal »Štajerca« prenarediti, da bi postal tehnik. Toda Štraklnov stric se hudo motijo, ker »Štajerca« vsakemu vsiljuje ter mu ga naroči, da mu po eno ali dve leti zastonj prihaja. Hitro se poslovim ter jo pobrem po Kobiešaku navzdol h Grosmanu v Radenski vrh. Veselje je navdalo moje srce, ko sem stopil enkrat v narodno hišo. »Sl. Gospodar« in »Naš Dom« sta bila na mizi. Tukaj sem dobil precej dela, zato sem se dalje časa mudil. Pri Antonu Kolmaniču sem zagledal krot, da me je kar strah in groza obšla. Tudi tukaj sem neko malenkost zašil in sem zvedel, da Kolmanič ptujsko mulo v Lajhovo kočjo spat goni. Mislim, da je danes dovolj, dragi piskrovez; zdaj imaš dosti dela za nekaj časa! Dalje bom prihodnjič poročal, ko pojdem v Žrnovo, v Melajski vrh in v Noričje. S pozdravom čevljar.

Iz Poličke vasi. (Občinske volitve) so se vršile dne 29. m. m. Gospod urednik, to vam je bilo agitiranje brez konca in kraja. Posebno naš očka Reininger je imel opravka čez glavo, predno je vsakega Nemca pridobil za se. Vsak, kateri je imel le kakšen kosček zemlje v naši občini in se je dal pridobiti, je moral na volišče. Saj bodo dobili zidano vozno cesto iz Poličke vasi pa do Zmrzlenka, kjer se združijo z okrajno cesto. Zato so se pripeljali iz Št. Ilje: Repnik, Höhl, Sadu, in Jarc. Ko bo cesta gotova, bodo ložje prišli »špacirat« v Poličko vas. Tukajšnji zrak jim baje zelo ugaja. Nahajajo se tudi taki ljudje, ki oddajo za glažek žganja svoj glas nasprotniku in izdajo svojo domovino. A hvala Bogu, tudi poštenih mož ne manjka, ki so res močje jeklenega značaja. Čast jim! S časoma se bodo že še odprle oči pristase Reiningerjevim, ko bodo občinske doklade plačevali, katere že sedaj komaj zmagujejo. A zdaj še za novo cesto! Polagoma se vsaka

ljubezen ohladi. Tudi naši ljudje, ali bolje posilnemci, bodo prišli do spoznanja, da ni vse zlato, kar se sveti. Voljeni so sami nasprotniki, naši se volitve niso vdeležili. Za koga ste pa se — toliko trudili, očka? A pošteno skupil jo je Ledinek, ko je šel agitirat k neki stari ženski, da bi dobil pooblastilo. Ona mu kratko odvrne: »Ne dam!« Pristavila je še tudi: »Kar ste na krmilu liberalci, moram že skoraj občinskih doklad več plačevati kot pa zemljišnega davka.« A tukaj pri nas so pač tudi tako trmoglavci ljudje, ki brez miselnosti živijo tje v en dan, se pustijo voditi kakor telički na vrvi in če ga hočeš vzdramiti iz te narodne zaspanosti, ti odgovori: »Ni blo in tud' ne bo zmir' tako!«

Št. Ilj pri Velenju. (Minolo leto) je bilo pri nas rojenih 31, med temi 11 dečkov in 20 deklic, umrlo jih je 24 in sicer 15 moškega in 9 ženskega spola. — Dne 21. grudnia je umrl Florijan Miklavžič. Podal se je zjutraj v cerkev, da bi opravil pobožnost za advent. Žnijim je šel njegov stričnik. Na polovici pota se zgrudi Miklavžič naenkrat na tla in bil je mrtev. Zadel ga je kap. Nagle smrti reši nas o Gospod! — Ozimna setev nam je lani prav bogato obrodila, čegar je kmetič prav vesel. Spomladna setev je tudi bila za polovico več od prejšnjega leta. Sadja: hrušek in sliv prav mnogo, jabolk pa malo. Vinska trta je bolj obrodila, pa tudi vino boljše od prejšnjega leta. Le žal, da so vinske cene jako nizke. — Naša šola se je razširila v dvorazrednico. Za učiteljico je stalno nameščena gospodična Albina Legat. S tem se je uvedel celodnevni poduk ne po volji prebivalstva, pa tudi za šolsko mladino prava muka.

Celi šostanjski okraj se pritožuje proti celodnevni poduki. Zaprotil se je gosp. Vinko Ježovnik na političnem shodu v Šmartinu pri Velenju, da stavi resolucijo v imenu šostanjskega okraja, da naj se na kmetskih ljudskih šolah uvede poludnevni poduk. To je tudi storil, čeprav poročevalec v vašem cenjenem listu tega ni omenil. Za vzgled lahko vzamemo ljudsko šolo Št. Andrej. Je že več let dvorazredna, pa s poldnevni podukom ena prvih šol v šostanjskem okraju. Le žal, da oblasti tega nočejo priznati, ne iz zdravstvenih pa tudi drugih kmetiških potreb. S tem opomnimo naše gospode poslance, da bodejo bolj krepko zagovarjali kmetske koristi, in poročali, kaj so storili za kmečki stan, pa ne samo o železnicah in visokih deželnih prikladah.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod pri Sv. Rupertu v Slov. gor. priredi lenarsko katol. politično društvo v nedeljo, dne 17. januarja ob 3. uri popoldne. Nastopi več poslancev s svojimi poročili. Shod obeta biti jako zanimiv. Zanimanje je splošno med Ropčani. Natančnejši vspeled priobčimo prihodnjič.

Katol. politično društvo „Sava“ za brežiški in sevnjski okraj bo imelo svoj občni zbor na Vidmu v gostilni g. Karoline Podjed v nedeljo, dne 17. januarja 1904 popoldne ob 3. uri. Na dnevnem redu je med drugim volitev novega odbora, obstoječega iz 9 odbornikov in 3 namestnikov, ker je zdajšnjemu odboru pretekla triletna doba. Poročal bo poslanec g. Žičkar o deželni in državnem zboru. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Politični shod v Konjicah. Katol. politično društvo v Konjicah je v novem letu prvo začelo s političnimi zborovanji. Govorila sta potov. učitelj g. Goričan in urednik g. Korošec. Zborovanje je vodil prav spretno kmet in župan v Bezini g. Muc G.

Goričan je zelo poljudno razlagal, kako kmetski stan povzdigniti. Kmet mora skrbeti, da si premoženje pomnoži s tem, da se izogiblje priložnosti, ki je zmanjšujejo. Kmetje preveč drago oddajo sinom kmetije. Priporočal je posebno sadjarstvo. Po njegovem govoru se je vnel splošen razgovor in gospod Goričan je dajal zaželjene nasvete. Za njim je govoril gosp. Korošec. Podal je kratko zgodovino Slovencev, ki so se več časa, odkar so se tukaj naselili, morali na severu bojevati za svojo zemljo in narodnost s sovražnimi Nemci. Nemški vpliv se je globoko zajedel v naše razmere. V konjiškem okraju se kaže, ker sta še Konjice in Loče v nemških rokah. Konjice bi se že lahko osvobodile, da se nekaternikom ne bi tako dopadala mevžasta politika, ki podaljšuje narodni boj še za nedogleden čas. Nemčurški pečat je utisnjen tudi na okrajnem zastopu, in tudi novoustanovljena pridobninsko in osebnodohodninsko-davčna komisija ga je ponebrižnosti Slovencev dobila. Govornik se potem v kratkih besedah označi politiko grofa Claryja in ministrskega predsedn. dr. Körberja, ter sklene z željo, da bi se konjiški okraj kmalu popolnoma očistil nemškutarskih peg. Gospod Jurij Šibanc je zahteval odločnejše politike naših deželnih in državnih poslancev. G. jurist Kolšek je nato predlagal naslednje resolucije, ki so se soglasno sprejele: 1. Na občnem zborovanju katol. polit. društva v Konjicah dne 3. jan. 1904 zbrani zborovalci protestujemo proti nečuvnemu zapostavljanju sloven. jezika na Koroškem zlasti pri c. kr. sodiščih in pozivljamo naše gg. poslance, da stavijo v državnem zboru predlog in začnejo, ako se Slovincem prizadeta krivica takoj ne popravi, proti ponemčujoči vladi najbrezobzirnejšo opozicijo. Obenem protestujemo odločno proti nepostavnemu imenovanju nemških uradnikov po Slov. Štajerju. 2. Isti zborovalci pozivljamo slavno vladu po svojih poslancih, da nam čim preje ustanovi na Slov. Štajerskem že dolgo zahtevano slovensko kmetijsko in slov. meščansko šolo. 3. Slovenci konjiškega okraja odločno protestujemo proti svoječasnemu postopanju g. c. kr. namestnika grofa Claryja povodom otvoritve c. kr. okraj. glavarstva v Konjicah, pri kateri priliki je g. grof Clary kot c. kr. namestnik ustavno zajamčeno vporabo sloven. jezika tako kršil, da oficijelno ni izgubil nobene slovenske besede, vključ temu, da je ves konjiški okraj z neznatnimi izjemami popolno slovenski in zahtevamo od naših slovenskih poslancev zadoščenja v tej zadevi. 4. Zahtevamo pečatov s slovenskim napisom na pošti in na glavarstvu. 5. Zahtevamo odločnega nastopa naših poslancev v deželni in državnem zboru.

Osebna vest. Notarski substitut v Mariboru, g. Jakob Kogej, je imenovan notarjem v Senožečah na Kranjskem.

Imenovanja. Sodnijskim tajnikom sta imenovana okrajni sodnik v Pliberku, Henrik Detiček za Maribor in sodnijski pristav v Brežicah, dr. Jožef Kotnik, za Celje. Sodnijskim pristavom je imenovan avskultant dr. Herman Lorber za Brežice. Okrajnim sodnikom je imenovan sodni pristav Robert Englisch na Vranskem za Arnoldstein. Avskultantom sta imenovana pravna praktika v Celju gg. Anton Zdolsek in Jos. Drobnič. Sodn. kancelist g. Anton Pungračič v Mokronogu na Kranjskem je predstavljen k okrajni sodnji v Maribor.

Iz pošte. Poštar Karol Jakob i na Pragerskem je prestavljen v Eisenerz na Gor. Štajerskem. Poštar Franc Bakšič v Šmarji pri Jelšah je imenovan poštarjem v I. plačil. razredu 4. stopnje. Za poštno pomožno uradnico je imenovana v II. razr. tretje plačilne stopnje Rafaela Česnik za Ormož. Mesto poštne ekspeditorice pri poštne uradu v Vuhredu je dobila gđc. Alica Tominc.

Mariborske novice. Na novega leta dan se je spekla dveletna deklica Hedvika, hči Janeza Bencet v tržaški cesti, tako močno z vročo kavo, da so jo morali oddati